

عفونتهای بیمارستانی

عفونت بیمارستانی (Nasocomial Infections) به عفونتی اطلاق می شود که بیمار در زمان بستری به آن دچار نبوده و ۴۸-۷۲ ساعت بعد از پذیرش بیمار در بیمارستان ایجاد می شود؛ مشروط بر آنکه در دوره کمون آن هم نبوده باشد.

عفونتهای بیمارستانی می تواند علاوه بر بیماران، کارکنان و عیادت کنندگان را نیز مبتلا سازند. با توجه به اینکه عفونتهای بیمارستانی منجر به افزایش طول مدت بستری بیماران در بیمارستان، بالا رفتن میزان مورتالیتی و موربیدیتی و تحمیل هزینه های ناشی از طولانی شدن مدت اقامت به بیمار، خانواده و سیستم درمانی می شوند، پیشگیری از وقوع این عفونتها و تشخیص زودرس آنها بسیار مهم است. درخصوص پیشگیری از انتقال عفونت احتیاطات لازم به دو صورت بیان شده:

الف) Transmission based precautions: احتیاطاتی که بر حسب راه انتقال بیماری متفاوت هستند.

ب) Standard precautions: احتیاطات استاندارد که شامل شستن دست و استفاده از وسایل حفاظت فردی است و باید برای تمامی بیماران تحت مراقبت انجام شوند.

پیشگیری از عفونتهای بیمارستانی

احتیاطهای استاندارد به منظور کاهش خطر انتقال میکروارگانیسمها از منبع شناخته شده یا ناشناخته در بیمارستان، بکار می رود و حداقلهایی است که باید برای تمامی بیماران تحت مراقبت، صرف نظر از نوع بیماری و تشخیص عفونی بودن یا نبودن بیمار، رعایت شوند. در همین راستا هدف از جداسازی بیماران در بیمارستان جلوگیری از انتقال میکروارگانیسمها از بیماران (چه مبتلا به عفونت و چه کلونیزه با عفونت) به سایر

بیماران، عیادت کنندگان و پرسنل پزشکی است. اصول جداسازی مشتمل بر دو قسمت «احتیاط‌های استاندارد» و «احتیاط براساس راه انتقال بیماری» می‌باشد. در احتیاط‌های استاندارد، رعایت موارد زیر در بیمارستان ضروری است:

۱. پوشیدن دستکش
۲. شستن دست‌ها بلافاصله پس از درآوردن دستکش و در فواصل تماس بین بیماران
۳. استفاده از گان، محافظ چشم، همراه با ماسک با محافظ صورت
۴. عدم دستکاری سوزن و وسایل نوک تیز
۵. جمع‌آوری وسایل نوک تیز در ظروف مقاوم به سوراخ شدگی

در زمان مواجهه با موارد نیدل استیک اقدامات ذیل را انجام دهید.

۱. شستشوی فوری محل آسیب با آب و صابون و در مورد تماس با مخاطات شستشوی ناحیه با N/S فراوان
۲. گرفتن دو نمونه خون لخته به میزان هر کدام ۵CC از منبع تماس و نمونه دیگر خون لخته ۵CC از فرد نیدل استیک شده و جدا کردن سرم این نمونه‌ها توسط آزمایشگاه.
۳. مراجعه فوری به سوپروایزر کنترل عفونت بیمارستان (مستقر در دفتر پرستاری بیمارستان) جهت مشاوره و راهنمایی و معرفی به مرکز مشاوره مرکز بهداشت و پزشک کنترل عفونت

با توجه به اینکه شستن دست‌ها نقش مهمی در کاهش میزان عفونت‌های بیمارستانی دارد، همیشه شستن دست‌ها باید در اولویت باشد. البته چنانچه دست‌ها آلودگی واضح نداشته باشند، می‌توان برای ضدعفونی کردن آنها از محلول‌های الکلی ضدعفونی‌کننده دست استفاده نمود؛ بدین ترتیب که:

۱. دست‌ها خشک باشند
۲. مقدار ۵CC-۳ از محلول فوق را در کف دست ریخته و به مدت ۲۰-۴۰ ثانیه مالش دهید.

برای حفظ بهداشت فردی و همچنین کاهش عفونتهای بیمارستانی لازم است همیشه ناخن‌ها کوتاه باشد و حتی‌المقدور از زیور آلات، لاک ناخن و نظایر آن استفاده نشود. در هنگام مراقبت از بیمار و در صورت نیاز از عینک، ماسک و دستکش استفاده شود. پسماندها و زباله‌های عفونی (پانسمان بیمار، ست سرم، یورین بگ، NGT و نظایر آن) در سطل / کیسه مخصوص خود انداخته شود.